

نگاهی به زندگی و فضایل جوان کربلا حضرت علی اکبر (ع)

همه خوبی‌ها در جوان کربلا

ولادت و نسب

که در کربلا ۲۳ سال داشته‌اند بزرگ‌تر بوده است. پدر گرامی‌اش امام حسین بن علی بن ابی‌طالب علیه‌السلام و مادر محترمه‌اش لیلی بنت ابی‌مره بن عروه بن مسعود ثقفی است. مادر لیلی، میمونه دختر ابی‌سفیان و از طایفه بنی‌امیه است و از این نظر، حضرت علی‌اکبر علیه‌السلام به سه طایفه معروف و مهم عرب پیوند پیدا کرده است.

جوان برومند بنی‌هاشم، حضرت علی‌اکبر (ع) بنا بر روایاتی روز ۱۱ شعبان سال ۴۳ هجری قمری در شهر مدینه دیده به جهان گشود. بنا به روایات مشهور دیگری این حضرت در سال ۳۳ هجری و پیش از کشته شدن عثمان متولد شده‌اند. به این ترتیب در روز عاشورا حدود ۲۷ ساله بوده دلیل آن نظر متفق مورخان و نسب‌شناسان است، زیرا وی از امام سجاد علیه‌السلام

حکایت علی‌اکبر و حسین (ع) حکایت یک‌پدري و پسری ساده نبود؛ حکایت یک عاشقانه خاص بود. پدري سراسر عشق و پسري سراسر پاکی و عصمت؛ پدري که بنا بود به خونش، دین اسلام استوار شود و پسري که عصای دست پدر بود در این مسیر سخت!

حسین (ع) شمایل جدش رسول خدا (ص) را در شمایل فرزند ارشدش علی‌اکبر می‌دید. علی‌اکبری که نه فقط حسین (ع) که همه هاشمیان و بلکه امویان او را اشبه‌الناس خلقاً و خلقت به رسول... می‌دانستند. اشبه‌الناسی که روز عاشورا وقتی به عنوان نخستین فرد از هاشمیان از پدر اذن میدان خواست تا راهی میدان شود، حسین (ع) بی‌هیچ تردیدی و بلافاصله به او اذن داد تا به میدان برود؛ اذنی که به معنای اذن خروج روح از جسم بود! در آن لحظه‌ها حسین به چشم خویشتن (ع) می‌دید که جانش می‌رود.

مریم زاهدی

خبرنگار چار دیواری

ویژگی‌ها و فضایل اخلاقی

علی‌اکبر علیه‌السلام در شکل و شمایل و خلق و خو، شبیه‌ترین مردم به رسول خدا (صلی‌الله‌علیه‌وآله) بود و منش و رفتارش، اخلاق پیامبر (صلی‌الله‌علیه‌وآله) را در خاطره‌ها زنده می‌کرد و هرگاه اهل بیت علیهم‌السلام مشتاق دیدار جدشان رسول... (صلی‌الله‌علیه‌وآله) می‌شدند، به چهره او می‌نگریستند.

در روایتی به نقل از شیخ جعفر شوشتری در کتاب خصائص الحسینیه آمده است: در روز عاشورا، اباعبدالله... الحسین هنگامی که علی‌اکبر را به میدان می‌فرستاد، به لشکر خطاب کرد و فرمود: «یا قوم، هؤلا قد برز علیهم غلام، أشبه الناس خلقاً و خلقاً و منطقاً برسول...» ای قوم، شما شاهد باشید، پسری را به میدان می‌فرستم که شبیه‌ترین مردم از نظر خلق و خوی و منطق به رسول... (ص) است؛ بدانید هر زمان ما دل‌مان برای رسول... (ص) تنگ می‌شد، نگاه به وجهه این پسر می‌کردیم.

تحسین دشمن

معاویه، او را شایسته‌ترین فرد برای خلافت می‌دانست و او را چنین توصیف کرد: «شایسته‌ترین فرد برای این کار (خلافت)، علی بن الحسین بن علی است. جدش پیامبر خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله است و دلیری بنی‌هاشم، سخاوت بنی‌امیه و فخر ثقیف را دارد.» البته این سخن معاویه، در واقع یک موضعگیری سیاسی به منظور نفی خلافت از خاندان رسالت است، نه این که واقعا او خلافت را حق علی‌اکبر می‌دانسته است.

آنچه خوبان همه دارند تو یک جاداری

درباره شخصیت علی‌اکبر علیه‌السلام گفته شد که وی جوانی خوش‌چهره، زیبا، خوش‌زبان و دلیر بود و از جهت سیرت و خلق و خوی و صباحت رخسار، شبیه‌ترین مردم به پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله بود و شجاعت و رزمندگی را از جدش علی بن ابی‌طالب علیه‌السلام به ارث برده و جامع کمالات، محامد و محاسن بود.

بهترین بهانه برای یک نام‌گذاری

وقتی صحبت از جوان رعناي حسین، علی‌اکبر می‌شود، همه خوبی‌ها، همه اصالت‌ها، همه نجابت‌ها و هر آنچه از یک جوان انتظار داری، در پیش چشمانت مصور می‌شود. پس وقتی نام جوان و جوانی به میان می‌آید چه بهانه‌ای بهتر و زیباتر از روز میلاد چنین جوان رعنائی برای نام‌گذاری روز جوان و بالیدن به این‌که ما هم جوانانی داریم که الگوی شان علی‌اکبر حسین (ع) است.

نمایش شجاعت و مردانگی در عاشورا

ابوطالب در روز عاشورا، علی‌اکبر فرزند حسین علیه‌السلام بود. در روایات آمده دشمن که توان مقابله با شیر بیشه ولایت علی‌اکبر را نداشت، به یکباره و دسته‌جمعی به او هجوم آوردند و شمشیرهای برهنه پیکر پاک علی‌اکبر را اربا اربا کرد. لحظه‌ای که امام حسین (ع) افتان و خیزان خود را به پیکر فرزندش رساند، علی دیگر جانی در بدن نداشت و به دیدار جدش رسول خدا (ص) شتافته بود. وداع این پدر و پسر اما در تمام طول تاریخ، ترکیبی از مظلومیت توأم با اقتدار را به تصویر می‌کشد. پدری که صورت به صورت جوان بلندبالایش می‌گذارد بلکه دل بی‌قرارش آرام گیرد و می‌گوید «علی جان بعد از توفای بر این دنیا» و پسری که بعد از نبردی جانانه این‌گونه به شهادت می‌رسد.

روز عاشورا نیز پس از شهادت یاران امام، اولین کسی که اجازه میدان طلبید تا جان را فدای دین کند، او بود. اگر چه به میدان رفتن او بر اهل بیت و بر امام بسیار سخت بود، ولی از ایثار و روحیه جانبازی او جز این انتظار نبود. علی‌اکبر چندین بار به میدان رفت و رزم‌های شجاعانه‌ای با انبوه سپاه دشمن کرد. پیکار سخت، او را تشنه‌تر ساخت؛ به خیمه آمد. بی‌آن‌که آبی بتواند بنوشد، با همان تشنگی و جراحت دوباره به میدان رفت و جنگید تا به شهادت رسید.

در «زیارت ناحیه مقدسه»، خطاب به او آمده است: سلام بر تو، ای نخستین کشته از تبار بهترین بازمانده از نسل ابراهیم خلیل!

در تاریخ طبری آمده است: «نخستین کشته از خاندان